

РЕШЕНИЕ

№ 7443

гр. София, 03.12.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 03.11.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Станчева, като разгледа дело номер **2306** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – 207 от АПК във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба на А. В. Г. и В. А. Г. от [населено място] срещу **СТОЛИЧНА ОБЩИНА** с искане за присъждане на обезщетение в размер общо на 96 068.19 лева за причинени имуществени и неимуществени вреди в резултат на незаконосъобразно действие по реда на ЗОДОВ.

В исковата молба, както и в писмени бележки, се твърди, че в резултат на незаконосъобразно действие на длъжностно лица на Столична община, район „С.“ – главен архитект на района, изразяващо се в полагане на служебен подпис в акт - Образец 15, без да има право на това, на ищците са били причинени имуществени и неимуществени вреди. В исковата молба се сочи, че претенцията на ищците е свързана с подписването служебно от главния архитект на район „С.“, вместо В. Г., на акт - Образец 15 за изградена сграда, състояща се от сутеренен етаж с гаражни клетки и складове, партерен етаж с магазини и гаражи и четири жилищни етажа с обща разгърнатата площ от 1514.91 кв. м. в УПИ VIII-8, кв. 42А, м. „ГГЦ-Зона Б17“, съсобственост на ищците. Ищците твърдят, че в конкретния случай не е било налице основание по чл. 5, ал. 3 от Наредба № 3 от 31.07.2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството /Наредба № 3/2003 г./, тъй като ищцата В. Г. се е отзовала на покана на строителя [фирма], но е отказала да подпише акт Образец 15, видно от съставения протокол за срещата при нотариус Д., тъй като в сградата е имало

неотстраними дефекти – например тавана на апартаменти № 10 и № 11 на трети етаж са имали изградени трегери на височина малко над 2 метра, навсякъде таваните като височина не надминават 2.54 кв. м. и т. н. В резултат на така подписаният акт - Образец 15 е издадено по-късно и удостоверение за въвеждане в експлоатация № 1360/17.12.2012 г., както и са санирани едни на практика неотстраними дефекти в построената жилищна сграда и ищците са получили обекти – магазини и жилища, които не отговарят на законовите изисквания, а строителят им вместо санкция е получил закрила и съдействие от общината. От друга страна ищците твърдят още, че са претърпели и значителни имуществени вреди в размер на 46 068.19 лева, тъй като съгласно нотариален акт рег. № 98316, № 145, том ССЛII, дело № 68712/2007 г., в срок до 10 дни от подписването на акт Образец 15 ищците е следвало да заплатят на строителя сумата в размер на 19 400 евро, която сума не е заплатена от тях в указания срок, поради това, че не са знаели за подписването на акта и строителят е подал срещу тях заявление по чл. 417 от ГПК, като е образувано изпълнително дело срещу един от ищците, приключило с продажба на идеални части от апартамент. Ищците излагат доводи и за претърпени от тях огромни душевни страдания, като в резултата на незаконосъобразното действие на главния архитект на район „С.“ заболяванията на В. Г. се обострят и инвалидността ѝ се увеличава на 84 %. Претендира се от съда да се произнесе с решение, с което да осъди ответника да заплати за преки имуществени вреди - сумата в размер на 46068.19 лева в резултат на изпълнителното производство, както и сумата в размер на общо 50 000 лева /по 25 000 за всеки един от ищците/ неимуществени вреди за претърпени притеснения и страдания, както и да бъдат присъдени направените по делото разноски.

Ответникът – СТОЛИЧНА ОБЩИНА – редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по исковата молба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита предявеният иск за основателен, като по отношение на размера моли същият да бъде съобразен с наличните по делото доказателства.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С предварителен договор за учредяване право на строеж срещу задължение за построяване на жилищни и други обекти от 20.11.2006 г. ищците, като собственици, се съгласяват и поемат задължение да учредят в полза на приобретателя - строител [фирма], право на строеж върху собствения си недвижим имот, а именно: УПИ VIII-8 от кв. 42а по плана на [населено място], м. „Зона Б-17“, с площ от 345 кв. м., находящ се на [улица]и [улица], за построяване в него на всички нормативни и регулационно допустими жилищни и други обекти. Впоследствие е издаден и нотариален акт за учредяване право на строеж срещу задължение за построяване на жилища, магазини и гаражи № 157, том V, рег. № 58417, дело № 957/2007 г., в т. 1.8 от който е записано, че ищците се задължават за получената площ над договореното обезщетение за обекта описан в т. 1.6 /апартамент № 11/ да заплатят на [фирма] сумата в размер на 19 400 евро, платима на една вноска до подписването на акт 15, но не по-късно от десет дни след издаването му.

Във връзка с така съставените актове и започнало изграждане на сградата в УПИ VIII-8, кв. 42а, на 14.03.2011 г. е проведена среща в кантората на нотариус Р. Д. между строителя и ищците за уреждане на взаимоотношенията относно подписването на

протокол акт 15 и издаване на разрешение за ползване на жилищната сграда, изградена в УПИ VIII-8, като видно от приложения Протокол - Акт № 32, том III, рег. № 6483, А. Г. подписва констативен акт 15 за обектите в жилищната сграда с особено мнение и опис на установените несъответствия в сградата, а В. Г. отказва да подпише констативен акт 15.

С молба вх. № АС-26-00-207/21.03.2011 г., в която е описан отказът на В. Г. да подпише акт 15 и подписването му с особено мнение и забележки от А. Г., на основание чл. 5, ал. 3 от Наредба № 3/2003 г., [фирма] е поискал главен архитект на район „С.“ като орган, издал разрешението за строеж, да подпише констативен акт Образец 15. Видно от приложения по делото констативен акт /Образец 15/ от 14.03.2011 г. за установяване годността за приемане на строежа “Многофамилна жилищна сграда с подземен паркинг и магазини“ в УПИ VIII-8, кв. 42А, същият е подписан за В. Г. по чл. 5, ал. 3 от Наредба № 3/2003 г. от арх. Б. Б. и от А. Г. с особено мнение. По делото е приложена и декларация от арх. Б. Б., в която последната заявява, че поставеният от нея подпис върху констативен акт /Образец 15/ от 14.03.2011 г. вместо В. Г. е невалиден, тъй като той е поставен без от строителя да е бил представен протокола, в който ищците описват своите възражения по строителството. За процесната сграда е издадено от директора на дирекция „Общински строителен контрол“, Столична община, и удостоверение № 1360/17.12.2012 г. за въвеждане в експлоатация на строеж: „Многофамилна жилищна сграда с подземен паркинг и магазини; Кабелно захранване Н. Н. 1 kV за външно ел. захранване на жилищната сграда“, находящ се в УПИ VIII-8, кв. 42А, м. „Зона Б-17“, район „С.“, Столична община.

След подписване на констативен акт /Образец 15/ от 14.03.2011 г. по искане на строителя е издадена на 27.06.2011 г. заповед от за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК, с която е разпоредено на А. Г. да заплати на [фирма] сумата 37 943.10 лева главница и сумата 808.86 лева разноски по делото въз основа на нотариален акт № 157, том V, рег. № 58417, дело № 957/2007 г., като е издаден и изпълнителен лист. Впоследствие е образувано изп. дело № 20118590400231, като съгласно приложено по делото удостоверение изх. № 00925/02.04.2012 г. на частен съдебен изпълнител С. С. по изпълнителното дело, образувано по молба на [фирма] срещу А. Г., е изплатена цялата дължима сума общо в размер на 46068.19 лева и същото е приключено.

В исковия процес е прието и гласно доказателство чрез разпита на свидетеля Х. Г. М. – съпруг на лелята на ищцата, съгласно който през 2011 г. ищците са имали проблеми със строителната фирма, в резултат на което са претърпели големи загуби на средства, което пък се е отразило на психичното им състояние, като А. е бил под голямо напрежение, а ищцата В. е изпаднала в тежка депресия, както и е трудоустроена и психичното ѝ състояние се е влошило след възникване на проблемите със строежа през 2011 г. По делото са приложени относно здравословното състояние на ищцата В. Г. етапна епикриза от 21.03.2012 г. от С. [фирма] и експертно решение № 0810 от зас. № 049/27.03.2012 г. на ТЕЛК.

С оглед доказване на исковата претенция е приета и съдебно-техническа експертиза, като съгласно заключението на вещото лице в имотите на ищците в сградата с административен адрес: [населено място], [улица], изградена от [фирма], съществуващата в момента етажна височина не отговаря на заложената в одобрените от общинската администрация проекти. Установено е още от вещото лице при

извършения оглед на място и направените замервания, че чл. 72 от Наредба № 7 от 22.12.2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони не е спазен, като светлата височина в жилищните помещения и помещението на първия надземен етаж, предвидено за магазин, собственост на ищците, е по-малка с около 5 см. – 6 см. Вещото лице е приело, че в конкретния случай по отношение на процесната сграда има наличие на съществени отклонения от проекта, т. е. акт Образец 15 е издаден в нарушение на чл. 154, ал. 2, т. 4 от ЗУТ.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

За да възникне правото на обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и за да бъде ангажирана отговорността на ответника е необходимо ищецът да докаже кумулативното осъществяване на следните елементи на фактическия състав: настъпила вреда в правната сфера на ищеца, която включва реално причинени щети и пропуснати ползи, незаконосъобразно действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, вредата трябва да е настъпила в резултат на незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, вредата да е настъпила при или по повод изпълнение на административна дейност и пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразното действие и бездействие и настъпилата вреда. В процесния случай, въз основа на изложените от ищците фактически обстоятелства и формулирания петитум, съдът квалифицира предявеният иск по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ като иск за обезщетение за имуществени и неимуществени вреди от незаконосъобразно действие на длъжностно лице на Столична община, район „С.“, при изпълнение на административна дейност. Ищците претендират вреди от незаконосъобразно действие, изразяващото се в подписването служебно от главния архитект на район „С.“, вместо В. Г., на акт Образец 15 за изградена жилищна сграда в УПИ VIII-8, кв. 42А, м. „Зона Б-17“, [населено място].

Законът за отговорността на държавата и общините за вреди доразвива принципа, че всеки дължи обезщетение за вредите, които е причинил виновно другиму, като създава облекчен ред за ангажиране на отговорността на държавата за вредите причинени на нейните граждани от органите на администрацията при изпълнение на правно регламентирана административна дейност. В процесния случай, за да се ангажира тази отговорност по отношение на ответника Столична община, на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, следва да се установят елементи от фактическия състав на цитираната разпоредба – незаконните действия, извършвани от длъжностни лица на ответника, които са свързани с изпълнение на административна дейност, претърпяна от ищците вреда и причинна връзка между незаконното действие и вредата. В настоящото производство обаче не се установи по безспорен начин, че всички елементи на този фактически състав са налице. От една страна в процесния случай ищците твърдят наличие на незаконно действие от страна на ответника, но не представят доказателства, че по съответния ред това действие е признато за незаконно. С предявяването на исковата си молба ищците не искат от съда да постанови незаконосъобразността на действието на ответника. Претенцията, с която е сезиран съдът, е да им бъде изплатено обезщетение за претърпените от тях преки имуществени вреди, както и неимуществени вреди – причинени притеснения и страдания. Съдът не може служебно да излиза извън пределите на това, с което е сезиран и служебно да допълва волята на ищеца. Но дори и да се приеме, че макар и изрично да не са направили такова искане в петитума на исковата молба, то същото

следва от обстоятелствената част на исковата молба, настоящият съдебен състав намира, че не беше доказано в настоящото производство наличието на действие от страна на главен архитект на Столична община, район „С.“, което да е в причинна връзка с настъпилите имуществени вреди за ищците. Предмет на защита в производството по чл. 250, ал. 1 от АПК е действия, извършвани от административен орган или длъжностно лице, които не се основават на административен акт или на закон. Действието, от незаконосъобразността на което се претендират вреди, следва да е от фактически характер, тъй като разпоредбата на чл. 250, ал. 1 от АПК визира именно извършването на незаконосъобразни фактически действие, като незаконосъобразността им се обосновава от факта, че не се основават на административен акт или закон. В конкретния случай

действията на Столична община, от които се претендират вредите, са посочени в исковата молба като полагагане на подпис от главния архитект на район „С.“ на основание чл. 5, ал. 3 от Наредба № 3/2003 г., вместо ищцата В. Г., на акт Образец 15 за изградена жилищна сграда в УПИИ VIII-8, кв. 42А, м. „Зона Б-17“, без да са били налице предпоставките за това на цитираната норма, т.е. незаконосъобразното действие е посочено като такова изразяващо се в допуснато нарушение на административно-производствените правила при издаване на образец акт 15 за процесната жилищна сграда. В съответствие с разпоредбата на чл. 5, ал. 3 от Наредба № 3/2003 г., ако представител на поканената страна не се яви до 24 часа след определения в поканата срок, актът или протоколът се подписва от явилите се страни, като в него се отбелязват номерът и датата на поканата, като неявилата се страна се замества от органа, издал разрешението за строеж, или от упълномощено от него длъжностно лице. Изрично в ал. 4 на цитираната норма е регламентирано, че липсата на подпис на поканената, но неявила се страна не е основание за обявяване на акта или протокола за недействителен. В процесния случай главният архитект на район „С.“, като издател на разрешение за строеж № 11/18.03.2008 г., е подписал акт Образец 15 вместо явилата се, но отказала да го подпише ищца В. Г.. Така очертаните действия, свързани с полагагането на подпис от главния архитект на района в административното производство по издаване на акт Образец 15, не са действия с фактически характер. Те са волеизявления -

действия на административния орган – в лицето на главния архитект на район „С.“, с правен характер и са част от процедурата по издаване на акт по реда на Наредба № 3/2003 г. Поради това и не попадат в приложното поле на ЗОДОВ, т. е. в случая не е налице първият елемент от фактическия състав за обезвредата, а именно да е налице незаконосъобразно фактическо действие на административен орган, от което да са произтекли вредите. При наличието на незаконосъобразни правни действия, които влекат незаконосъобразността на акт, тъй като представляват съществени нарушения на административно-производствените правила при издаване на акт Образец 15, съдът намира, че по делото не се установява незаконосъобразно действие по смисъла на чл. 250, ал. 1 от АПК, което да може да бъде вменено на ответника. Извършеното от него представлява не фактическо действие, каквото е изискването на чл. 250 от АПК, а правно такова.

В процесния случай следва да се има предвид също така, че дори и да се приеме, че е налице незаконно действие, то не е налице и друга една от предпоставките за ангажиране на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ - че

причинените вреди – имуществени и неимуществени, са в резултат именно от поведението на главния архитект на Столична община, район „С.“. В конкретния случай видно от събраните по делото доказателства твърдяните вреди не са пряка и непосредствена последица от твърдяното незаконосъобразно действие, нарушението на чл. 5, ал. 3 от Наредба № 3/2003 г. при подписване на акт Образец 15 от главния архитект на района. Напротив, претендираната от ищците сума в размер на 46 068.19 лева е в резултат на издадена заповед по чл. 417 от ГПК и последвало изпълнително производство, а сумата в размер на 50 000 лева е в резултат на претърпените притеснения във връзка с това изпълнително производство, т. е. те не са пряк резултат на незаконосъобразното действие, ако се приеме, че е налице такова. Тези вреди са в пряка и непосредствена причинна връзка с неизпълнение от страна на ищците на задължението им, произтичащо от т. 1.8 на нотариален акт за учредяване право на строеж срещу задължение за построяване на жилища, магазини и гаражи № 157, том V, рег. № 58417, дело № 957/2007 г., в която е записано, че ищците се задължават за получената площ над договореното обезщетение за обекта описан в т. 1.6 /апартамент № 11/ да заплатят на [фирма] сумата в размер на 19 400 евро, платима на една вноска до подписването на акт 15, но не по-късно от десет дни след издаването му. В тази връзка следва да се има предвид също така, че при исковете по чл. 203 от АПК във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ тежестта на доказване е на ищците по делото, които в настоящото производство не се справиха с предоставената им по закон доказателствената тежест и не ангажираха доказателства, от които по безспорен начин да следва, че настъпилите за ищците вреди са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразно действие на служител на Столична община при изпълнение на административната му дейност.

По тези съображения, съдът намира, че така предявеният и поддържан иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е неоснователен, тъй като не са налице кумулативно изискващи се предпоставки за ангажиране на отговорност, а именно - незаконно действие, извършено от длъжностно лице на ответника, което съставлява административна дейност, както и пряка причинно следствена връзка между твърдяните вреди и незаконосъобразното действие на ответника. Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че за ищците не е възникнало субективното право да претендират обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, причинени от незаконосъобразно действие на служител на ответника и предявената от тях искова претенция се явява неоснователна.

Водим от горното Административен съд - София-град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ исковата молба на А. В. Г. и В. А. Г. от [населено място] срещу

Столична община с искане за присъждане на обезщетение в размер общо на 96 068.19 лева за причинени имуществени и неимуществени вреди в резултат на незаконосъобразно действие по реда на ЗОДОВ, като неоснователна. Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: